

> Aan de bewoners van dit adres
in Wezep en Hattemerbroek

Al 15 jaar

Paas magazine

Wezep en
Hattemerbroek
2026

10 "Sommige
levels in het
leven had ik
best over willen
slaan"

HET DUURDE LANG
VOORDAT IK ÉCHT KON
VERGEVEN 6

Je mag ook 24
verliezen

Conflicten laten
sporen na 32

"NU HEB IK
ALLEEN JOU
NOG', ZEI
ZIJN VADER"

HERSTEL

22

UITNODIGING

PASSIESTONDEN:

Kom naar de passiestonden:
een half uur rust en bezinning rond
het paasverhaal

Aanvang: 19.30 uur

Maandag 30 maart - E. Reeuwijk
Kerk O.L. Vrouw ten Hemelopneming
Zuiderzeestraatweg 7 Hattem

Dinsdag 31 maart - H. Wilmink
P.K.N. Kruiskerk - Kerkweg 6

Woensdag 1 april - R. van het Ende
N.G.K. Morgenster - Zuiderzeestraatweg 503

Donderdag 2 april - Heilig Avondmaal
P.K.N. Kruiskerk - Kerkweg 6
P.K.N. Vredeskerk - Heidepad 81

Goede vrijdag dienst in alle kerken.

Paaszondag dienst in alle kerken.

Welkom! PAAS SING-IN Zing en vier Pasen samen!

1e Paasdag
08:45 inloop
09:00 – 09:30*
Op het Meidoornplein Wezep
(voor de Marskramer/Hema)

Paasochtend vieren we samen in het hart van Wezep! Kom jij ook? We zingen bekende paasliederen en voor de kinderen is er een speciale rol tijdens de eerste twee liedjes: zij mogen dan vooraan meezingen en dansen. Oefen thuis alvast de tekst en kom gezellig vooraan staan. Aanmelden is niet nodig.

Zing jij mee met de eerste 2 liedjes?

*Voor deze gezamenlijke Paasochtend starten de meeste kerken 1e Paasdag om 10.00 uur.

Herstel

Onlangs had ik een reünie van mijn basisschool. De meesten had ik sinds mijn twaalfde niet meer gezien. Nog voordat we elkaar ontmoetten, was een appgroep aangemaakt. Al snel werden er verhalen opgehaald en foto's gedeeld. O, wat was dat een leuke tijd. Totdat er een bericht in de app verscheen van Johan.

"Nog vóór ik het las, wist ik waar het over zou gaan".

Nog vóór ik het las, wist ik waar het over zou gaan. Johan schreef dat hij twijfelde om te komen. Dat hij ertegenop zag. Hij was het pestobject van de klas. En dat ging er niet zachtzinnig aan toe. Ook ik deed daaraan mee. Ik had hem niet meer gezien sinds mijn twaalfde en besloot hem te bellen. Het werd een emotioneel gesprek. Hij zei: 'Ik voel me als een mooie vaas. Gebroken. En weer gelijmd. De vaas is weer heel, maar de scheuren verdwijnen nooit meer.' Op de reünie was hij er, en ik was oprecht blij te zien hoe goed het met hem ging. En hoe zorgvuldig en warm iedereen met hem omging. Voor mij voelde het als herstel. Herstel van een schuldgevoel dat al jaren ergens knaagde. Laat staan wat het voor hem betekende.

Als ik Pasen in één woord mag samenvatten, dan is het het woord: 'herstel'. Al vijftien jaar maken we het Paasmagazine en ieder jaar word ik opnieuw bepaald bij wat dat woord betekent. Niet alleen in het grote verhaal van Jezus' kruisiging en opstanding, maar juist ook in de kleine, intieme verhalen van mensen uit ons dorp. Verhalen van hoop.

Herstel is geen simpel woord. Het is geen rechte lijn van pijn naar vrede en van ziekte naar genezing. Voor sommigen voelt herstel bijna onbereikbaar in momenten van diep verdriet en verlies. Toch is herstel wél een goddelijke uitnodiging. Afgelopen zondag zei dominee Marinus Beute dat het geen Pasen wordt zonder Goede Vrijdag. (Geen opstanding van Jezus zonder Zijn kruisdood). Herstel is een weg waar lijden en verdriet een plek hebben, waarop je geloof wordt beproefd en je langzaam ziet hoe God je draagt in je allerdiepste emoties.

Herstel gaat dus niet om het negeren van lijden, maar over genezing. In de Bijbel lezen we woorden van troost: 'Zalig zijn zij die treuren, want zij zullen getroost worden.' Dit betekent dat God aanwezig is bij elke stap die je zet, zelfs als je het gevoel hebt dat je alleen bent. Pasen is het feest van de opstanding, van hoop in het donker, van leven dat sterker is dan de dood en van vergeving die sterker is dan het onrecht dat iemand is aangedaan. Herstel is naar voren leven en niet teruggaan naar vroeger. Zo is onze Heer Jezus Christus. Hij geneest, Hij vergeeft waar wij de fout in gingen, Hij wast schoon wat vuil is. En niet een beetje. 'Hij maakt je witter dan sneeuw', lezen we in de Bijbel. Tussen ons en God is het hersteld. Wat kunnen we dan anders dan in Zijn voetsporen onszelf en de ander vergeven.

Jaap Slager

15 jaar Paasmagazine Wezep en Hattemerbroek

Graag geven we jou dit gratis magazine rond Pasen. Dat doen we vanuit onze passie voor het geloof en mensen. Om hoop en dromen door te geven en mensen te enthousiasmeren met opbouwende verhalen uit Wezep en Hattemerbroek. We hopen dat deze verhalen inspireren en bemoedigen, of tot nadenken stemmen. Met dank aan alle mensen die hun verhaal hebben willen delen.

Redactie:
Esther Visser, Jaap Slager, Mirjam Slager, Heleen Ruiter, Gerard van der Velde en Geertje Vierhout.

Alle kerken van Wezep en Hattemerbroek hebben het uitgeven van deze uitgave mede mogelijk gemaakt.

JAAGER

Realisatie: Jaager, Creatief concept- en designbureau, Hattemerbroek.

Genesis 1:31

'God zag alles wat Hij gemaakt had, en Hij vond het heel erg mooi.'

In Dromenland

Ik ben een dromer. Ik droom en zie graag dat alles goed is. Dat mensen plezier hebben, dat de natuur prachtig blijft en het klimaat gezond voor de toekomst van mijn dochter. Dat Poetin, Trump en Netanjahu morgen zeggen: waar zijn we in hemelsnaam mee bezig! Laten we van onze zwaarden ploegscharen maken, zoals de profeet Jesaja zegt. Oftewel: we begraven de strijdbijl en gaan alleen nog maar opbouwen! Dat zou super zijn.

Ik droom graag en dat komt ook wel een beetje door het Bijbelboek Genesis. Daarin staat dat God de wereld maakte met al het prachtige leven. En telkens als er iets ontstaat, staat er: 'En God zag dat het goed was'. En bij de mens staat zelfs 'zeer goed'.

Maar soms komen dromers bedrogen uit. Want het gaat nooit helemaal volgens je dromen. Hoe mooier de droom, hoe harder de wekker van de realiteit.

Dat wil natuurlijk niet zeggen dat ik niet mag dromen. In de praktijk als dominee is een droom helpend in de kwetsbaarheid van mensen die ik zie. Ik ontmoet ze: de doodzieke vrouw, de jongere met een angststoornis, de queer die zich onveilig voelt, het stel in scheiding. En allemaal hebben ze het verlangen dat het hier niet bij blijft. Ze werken hard aan verandering, en reiken uit naar beter.

Voor mij is een droom geen plaaggeest die je erop wijst hoe onvolmaakt het allemaal is. Een droom geeft de hoop dat het anders kan zijn. Dat er meer is en beter. Ook al wordt het heus niet altijd beter. Ons leven is kwetsbaar en onze wereld gebroken. Genesis geeft mij de droom waarin het bij God goed is. Heel en hersteld. Daar mag ik altijd van dromen. Want bij God hoeft het niet hetzelfde te zijn als bij ons. Daaruit haal ik hoop en kracht. Want ik geloof dat wij uiteindelijk bedoeld zijn om heel te worden.

'De meeste dromen zijn bedrog, maar als ik wakker word naast jou dan droom ik nog', zingt Marco Borsato. Zo ongeveer kan ik 's ochtends wakker worden, maar dan met God.

ds. David Kroeze
(Pauluskerk)

Janita Beijeman ontdekte dat zwijgen over het verleden niet de juiste weg was

HET DUURDE LANG VOORDAT IK ÉCHT KON VERGEVEN

Wanneer een ander jou pijn heeft gedaan, is de natuurlijke reactie verdriet en boosheid. Die ander vergeven voelt bijna onmogelijk. En toch is het de weg naar herstel. Janita Beijeman uit Hattemerbroek kan erover meepraten. 'Het duurde lang voordat ik écht kon vergeven. Maar toen ik zover was, was ik ook écht vrij.'

In haar sfeervolle woning in het buitengebied van Hattemerbroek vertelt Janita over haar eigen worsteling met vergeving. 'In mijn jeugd heb ik nare dingen meegeemaakt. Ik dacht toen dat de beste manier om ermee om te gaan was om net te doen of er niets gebeurd was. Ik praatte er met niemand over.'

Spanningsklachten

Janita liep echter op zeker moment vast. 'Zwijgen bleek niet de juiste weg te zijn. Het doet me denken aan dat vers uit de Psalmen, waar David zegt: "Zolang ik zweeg, teerden mijn botten weg, kreunend leed ik, de hele dag." (Psalm 32:3)

Zo was het echt: ik kreeg allerlei spanningsklachten. Ik had last van zware hoofdpijn, ik was gestrest en kortaf.' Janita wist dat ze met haar verleden aan de slag moest. 'Toen ik in therapie ging, verdwenen de spanningsklachten ook. Een heel belangrijke factor in het genezingsproces was dat ik er samen met God aan werkte. Stapje voor stapje bracht Hij me verder.'

'Mezelf vergeven dat ik niet kon vergeven'

In dat proces van herstel speelt vergeving een grote rol. Het is echter niet iets wat geforceerd kan worden. Janita: 'Het is een kwetsbaar proces. Ik heb erg veel moeite gehad met vergeving. Op een gegeven moment besepte ik dat ik de dingen die gebeurd waren, niet kon veranderen; maar ik kon wel veranderen hoe ik ermee omging. Dat heeft me enorm geholpen. Daarnaast nam ik mezelf kwalijk dat ik niet goed kon vergeven, dat ik vasthield aan een stukje boosheid. Tijdens een conferentie heb ik gebeden om vergeving voor mezelf dat ik tekort schoot in vergeven. Toen kwam er echt bevrijding. En kon ik écht vergeven!'

Stapje voor stapje

Janita ontmoet in haar eigen praktijk 'De hof van Eden' veel vrouwen die moeilijke dingen hebben meegemaakt. 'Het gaat erom dat mensen daarover mogen praten en het bij de Heer mogen brengen. Als ze God toestaan in hun leven, gaat Hij een bijzondere weg met hen. Hij is zo enorm liefdevol en neemt ieder mens bij de hand om haar stapje voor stapje te leiden op

de weg naar herstel. Ik vind die bewogenheid van God zo bijzonder om te zien.' Janita glimlacht. 'We zien in de Bijbel hoe Jezus omging met mensen. Hij was bewogen met vrouwen en veroordeelde hen niet. Die houding heeft God naar iedereen.'

Op zoek naar dat ene schaap

'In de Bijbel komen we Jezus tegen als de goede Herder', vervolgt Janita. 'In zijn gelijkenis vertelt Hij over de herder die 99 schapen achterlaat om te gaan zoeken naar dat ene schaap dat in moeilijkheden is gekomen. Hij doet er alles aan om dat schaap weer bij de kudde te brengen. Die houding mogen we weerspiegelen, en omzien naar die ene mens. We mogen die eenvoudige vraag stellen: "Mag ik je helpen?" Kleine gebaren kunnen mensen zo goed doen.'

"Ik besepte: wat er gebeurd is kan ik niet veranderen, wel hoe ik ermee omga"

Eigen praktijk

Janita ging op latere leeftijd psychologie studeren en volgde een opleiding voor ervaringsdeskundige. 'Lange tijd dacht ik dat ik dat niet kon, maar het is gelukt! Mijn man heeft me altijd gesteund. Ik heb nu mijn eigen praktijk aan huis, 'De hof van Eden'. Deze naam verwijst naar de hof van Eden uit Genesis 2, die God zo mooi had bedoeld, maar waarin het helaas misging.

Ik ben God zo dankbaar dat ik vrouwen kan helpen om herstel te vinden.'

indehofvaneden.nl

Vergeving als weg naar herstel

- Nienke Haverkamp

Zoals God mensen vergeeft, zo worden wij opgeroepen anderen te vergeven. Onvoorwaardelijk en zonder limiet. Het staat zo eenvoudig op papier, maar iemand vergeven die jou werkelijk schade heeft aangedaan, kan voelen als een onmogelijke opdracht. Toch geeft God deze opdracht zonder kanttekeningen of uitzonderingen en ongeacht de houding van de ander.

Als leefstijlcoach spreek ik vaak over het belang van rust en ontspanning. Wanneer vergeving uitblijft, dragen we wrok, haat en bitterheid met ons mee. Die last zet ons lichaam onder voortdurende spanning. Stress en angst nemen toe en dat heeft directe gevolgen voor ons lichamelijk welzijn. Denk aan verminderde energie, slaapproblemen en lichamelijke klachten zoals hoofdpijn, hartkloppingen of gewrichtspijn. Ook het vermogen om te genieten van de mooie dingen om ons heen wordt kleiner.

Dat is niet wat God voor ons bedoeld heeft. Juist daarom is vergeving zo belangrijk. Niet alleen voor de ander, maar ook voor onszelf. Het loslaten van wrok en bitterheid maakt ruimte voor vrede en vreugde. Het geeft het lichaam weer de kans om te herstellen en te functioneren zoals het bedoeld is. Tegelijk herstelt vergeving onze relatie met God, met anderen en met onszelf.

Vergeven vraagt kracht die we vaak niet uit onszelf hebben. Daarom mogen we God vragen ons daarbij te helpen. Daarin mag je weten dat vergeving geen gevoel is, maar een keuze. Het is niet vergeten en het betekent niet dat pijn er niet mag zijn. Het oordeel is aan God. Vergeving bevrijdt en opent de weg naar herstel van lichaam, geest en ziel.

DAN MAAR EEN frikandel als ontbijt!

- Barbara Stouwdam

Ze trekt volle zalen als onderdeel van muziektheater Op en Top Vrouw, zingt, danst, onderneemt, is moeder van twee kinderen en draagt het liefst kleurrijke kleding, met leuke patronen: Barbara Stouwdam. We spreken haar over de ups en downs in haar leven.

Mensen die jou op het podium zien staan, zien een enthousiast, grappig, extravert podiumdier. Is dat ook hoe jij jezelf ziet?

'Ik was van kinds af aan al guitig en grappig. Maar door stress en de serieuze van het leven sneeuwde dat onder. Op mijn 25e studeerde ik af met hoge cijfers én een dikke burn-out. Mijn leven stond een paar jaar helemaal stil. Geen werk, niet langer actief in de kerk, de koren die ik dirigeerde vielen weg

en ik kon een half jaar geen muziek maken. Op dat moment denk je: dit is voor altijd. Ik was wat ik deed, maar nu deed ik helemaal niets: mijn eigenwaarde viel weg. Het kostte me veel, maar ik zie nu ook hoe veel ik geleerd heb.'

Vertel, wat heeft het je opgeleverd?

'Ik kwam erachter dat er in mijn hoofd geen ruimte was om fouten te maken. Ik ontdekte dat mijn waarde niet lag in mijn prestaties en dat ik mag doen wat God in mij heeft gelegd, in plaats van wat andere mensen in mij zien. Na mijn burn-out kwam ik bij Op en Top Vrouw terecht. Humor werd voor mij een vorm van ademen, het helpt me ontspannen en het leven soms wat minder serieus te nemen. Dan maar een frikandel als ontbijt. Who cares?'

Levenswijsheid waar je met frisse moed weer mee verder kunt. Of niet?

'Absoluut! Tegelijkertijd heb ik om de paar jaar nog wel een periode dat ik eruit lig. Dan heb ik toch weer te veel ja gezegd. Ik weet gelukkig steeds beter wat ik nodig heb: terug naar mijn relatie met God en vanuit daar mijn leven weer inrichten.

Na de geboorte van onze eerste dochter heb ik een jaar een postnatale depressie gehad. Ik vond het vreselijk: ik ervoer paniek, vond het moeder-zijn

niet leuk en tegelijkertijd moest ik dankbaar zijn van mezelf. Ik hield ontzettend veel van mijn dochter, maar ik had ook periodes dat het niet lukte. Het is allemaal goed gekomen met ons hoor, maar het zijn heftige periodes geweest.'

Je zegt dat 'de oplossing' vaak zit in terugkeren naar je relatie met God. Wat is die relatie en hoe helpt je dat in het dagelijks leven?

'Ik heb altijd iets met geloof gehad. Toen ik vijf was, won ik een gouden medaille met gym. Ik was ervan overtuigd dat dat kwam omdat Jezus mijn vriend was. Dat is hij altijd gebleven. Zware periodes zijn denk ik niet per se door God op ons pad gebracht.

"SOMMIGE LEVELS IN HET LEVEN HAD IK BEST OVER WILLEN SLAAN"

Sommige worden misschien gestuurd door God, anderen worden gebruikt door God. Hij heeft me overal doorheen gecoacht. Sommige levels in het leven had ik best over willen slaan, maar ik heb ze toch nodig gehad om van te leren. Ik leef niet voor mijzelf, maar voor Hem en voor anderen. Dat is een hartsverlangen en iets waardoor ik overeind sta en kan genieten van

het leven. Ik probeer Hem te betrekken bij alles wat ik doe. Ik schrijf mijn gebeden vaak op en vind het leuk om dat terug te lezen. Ik geloof dat God soms lacht: je maakte je weer druk om iets kleins en ik heb het voor je opgelost!'

"IK GELOOF DAT GOD SOMS LACHT: 'JE MAAKTE JE WEER DRUK OM IETS KLEINS EN IK HEB HET VOOR JE OPGELOST'"

Dit magazine gaat over herstel. Voel jij je hersteld?

'Ik voel me begrepen. Er zijn mensen in mijn omgeving die mij zien en begrijpen. Ik denk dat ik hersteld ben in de twijfels die ik had over mijzelf: mijn zelfvertrouwen en eigenwaarde. Dat haal ik niet uit wat ik doe – al vind ik dat nog steeds leuk. Ik ben net zo veel waard als ik op het podium sta, als wanneer ik niets doe.'

HIJ HERSTELT DE GEBROKENEN VAN HART, HIJ VERBINDT HUN WONDEN.

Psalm 147:3

ZOEKEN NAAR GOED

Romeinen 7: 19

'Het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade dat ik niet wil, dat doe ik.'

Herstel kan niet uitblijven

Wie wel eens een wandeling maakt in de natuur, ziet vast wel eens een leeg blikje of een chipzakje liggen. Je zou het kunnen en willen opruimen, maar toch doe je het niet. Allerlei argumenten heb je bij de hand: **ledereen moet zijn eigen troep opruimen, of ik heb het niet gedaan of je voelt je een uitslover.**

Misschien herken je dit wel. Het zou goed zijn om te doen, je zou het ook wel willen doen, maar je deed het niet. De Bijbel is hier heel eerlijk over en vertelt ook over mensen die zoiets meemaakten. Ik denk aan Petrus die Jezus verloochende. Natuurlijk wist hij hoe het anders moest. Hij wilde en kon dat ook wel, maar hij deed het toch niet.

Paulus zegt gewoon zoals het is in de tekst hierboven uit Romeinen 7: 19. Dit is heel confronterend maar ook eerlijk. Het is geen heldenverhaal of geestelijk overwinning. Het

is een openhartige bekentenis. In een tijd van mindfulness, zelfverbetering en maakbaarheid, voelt het wat ongemakkelijk aan. Het mooie is dat Paulus wel weet dat een oude gewoonte, egoïsme of een verkeerde emotie de regie in jou kan overnemen, maar het is het begin van herstel om daar eerlijk over te zijn. Het is je zwakte, je innerlijke strijd, maar tegelijkertijd is het geen excuus om te blijven falen.

In de Bijbel lezen we over een vrouw die overspel had gepleegd en door de schriftgeleerden bij Jezus was gebracht. Volgens de wet moest zij worden gestenigd. Dat was recht doen aan de wet. Deze wet moest worden vervuld. Jezus veroordeelde de vrouw niet, want Hij wist dat de wet zou worden vervuld wanneer Hij de straf voor haar zou dragen op het kruis van Golgotha op het moment dat de spijkers zijn handen zouden doorboren. Jezus is de vergever als we verkeerde keuzes hebben gemaakt. Wat een genade! Wat een liefde! Wat een herstel!

Jezus deed alleen wat Hij de Vader zag doen. Hij deed alleen wat goed was. Hoe mooi is het als we op Jezus Christus gaan lijken door te doen wat Jezus zou doen. Dan kan herstel niet uitblijven.

Wim Rouw
(De Klinker / Leger des Heils)

Soms loopt het leven anders en ga je een weg van vallen en opstaan, van rouw, van vragen, maar ook van hoop want verdriet heeft niet het laatste woord. Leonie deelt eerlijk haar verhaal over haar echtscheiding, haar zoektocht en wat dat voor haar, als moeder, gelovige en mens betekent.

HERSTEL IS GEEN RECHTE WEG

MAAR GOD LOOPT
MET ONS MEE

- Leonie Lange

Tekst: Jaap Slager - Fotografie: Geertje Vierhout

Toen Leonie door de crisis in haar huwelijk ging, werd ze geconfronteerd met pijn die niet alleen van haar was, maar ook van haar kinderen. 'Ik ben heel dankbaar dat mijn schoonzusje tegen mij zei: "Je moet zeker niet in het bijzijn van je kinderen negatief over hun vader praten." Het raakte me diep. Want zelfs als volwassenen vergeten we soms hoeveel woorden wegen. Voor kinderen blijven de beelden, verhalen en emoties hangen, vooral als het over hun vader gaat.' Leonie ervaaarde het als een spagaat: je bent verdrietig om wat er is gebeurd, maar je kinderen houden van hun vader. 'Je mag boos zijn op wat er is

gebeurd, dat ben ik ook. Maar daar kunnen de kinderen niks mee. Het blijft hun vader. En ze houden van hem. Met dochters kun je snel persoonlijk worden, met alle drie verschillend, maar ik ben hun moeder, niet hun vriendin. Gelukkig heb ik vriendinnen.'

Rouw is geen rechte weg

Voor Leonie voelde de huwelijks crisis als een onweersbui: 'Je ziet hem aankomen. Je denkt: "Ik hoop dat het overwaait." Maar in een keer breekt het los en sta je in die grijze, zwarte wereld.' Het bracht haar in

"ELKE ZUCHT
IS EEN LIED,
ELKE TRAAAN
EEN GEBED
EN HIJ
HOORT HET"

een achtbaan van emoties: boosheid, verdriet en machteloosheid. Humor was soms helpend om even lucht te krijgen. 'Ik heb vrij zwarte humor,' zegt ze lachend. 'Grappen die niet iedereen begrijpt en niet in dit interview passen en ook mijn ex-man geen recht doen, maar het helpt wel het even een plek te geven.'

Om de scheiding te begrijpen en leren hoe er mee om te gaan, las ze over het onderwerp, luisterde naar podcasts en hoopte troost te vinden in geloof: 'Soms heb je gewoon geen woorden, of voel je God niet. Ik hoorde in een lied de volgende zin: "elke zucht is een lied, elke traan een gebed en Hij hoort het."

Geloof in het donker

Leonie worstelde met vragen, waarom liep het zo anders dan ze ooit had gedacht? 'Ik was soms boos op God. Waarom gebeurt dit? Waarom moest ik alleen verder, en niet zoals ik had gewild?' Toch voelde ze Gods aanwezigheid, niet als een antwoord, maar als een houvast in haar diepste twijfels. 'Ik heb een basis waarvan ik weet dat ik een geliefd kind van God ben. En heb als kind al geleerd om altijd dicht bij God te leven. Hij ziet me, ook als ik het niet begrijp. Ik ben niet altijd blij in mijn geloof. Soms ben ik verdrietig en boos. Maar ik weet dat God bij me is, ook als ik Hem niet voel.'

Of vergeving mogelijk is?

Vergeving is een werkwoord, geen wondermiddel. Leonie spreekt eerlijk over vergeving. Het is niet iets wat je zomaar doet en dan klaar bent. 'Vergeving is als een wond die niet volledig verdwijnt. Je bent soms nog boos, soms gaat een wond weer open of stinkt het. De wil om te vergeven is misschien al de grootste stap. Natuurlijk hoor ik altijd die zin "zoals wij ook vergeven die ons iets schuldig is". Maar ik kan niet vergeven zoals Jezus doet, ik weet wel dat ik Hem daarbij nodig heb. Dit proces vraagt tijd, geduld, en liefde. Het zou makkelijker gaan als de ander vergeving zou vragen, maar ik weet dat dat ook voor hem een moeilijke stap is. En sinds kort kan ik zelfs terugkijken om te zien dat we hele goede jaren hebben gehad. Dat was ik echt kwijt. En hoop dat we, als we elkaar tegenkomen, misschien bij bijzondere momenten, we naast elkaar kunnen staan. Al was het alleen maar om onze kinderen.'

Kerngroep Rouw Wezep

Voor Leonie begon herstel niet met één grote ommekeer, maar met kleine stapjes en vooral het erkennen van haar emoties. 'Je merkt dat meer mensen met rouw te maken hebben. Ik was niet de enige. Dat heeft me geholpen.'

Samen met Melle Oosterhuis heeft ze het **Kernteam Verlies en Rouw** opgericht in Wezep. Het kernteam organiseert avonden waar mensen open durven te spreken over wat hen bezighoudt. 'Het leert je woorden te geven aan je verdriet. Je hoeft het niet alleen te doen.' Zo'n kernteam is belangrijk. Of je nou je baan verloren bent of je gezondheid of je kind, of welk verlies je geleden hebt.

Op dit moment zijn de Vredeskerk, de Morgenster en Noorderlicht aangesloten en ik hoop dat meer kerken aanhaken. We komen vaak bij één van de leden thuis bij elkaar en organiseren op 28 mei een avond in De Huiskamer van Wezep. En 1 oktober is er een avond met Margriet van der Kooi in de Morgenster.

Wat zij anderen wil meegeven

Leonie is niet iemand die graag aandacht vraagt voor haar persoonlijk verdriet, maar ze wil hier delen wat ze heeft geleerd hoe door moeilijke tijden heen te gaan: 'Loop je eigen pad. Laat niemand je voorschrijven wat je moet doen of hoe je moet rouwen. Er is geen goed of fout in hoe je rouwt. Het helpt enorm om iemand te hebben die zegt: "Je bent welkom. Als je wilt praten of wandelen, dan doe ik met je mee."

Voor Leonie is geloof belangrijk, geloof dat Gods nabijheid niet afhankelijk is van hoe we ons voelen. Het vraagt moed om te blijven liefhebben, te blijven hopen, te blijven geloven dat God zelfs in de diepste verdriet met ons mee loopt. Niet naar een bestemming, maar samen op een weg. God loopt met ons mee.

EEN HEEL ANDER BEELD VAN HET EVANGELIE

'WAT JEZUS HEEFT GEDAAN STAAT
CENTRAAL, NIET WAT IK ZELF MOET DOEN'

- Robert Egberts

Robert uit Wezep is 38 jaar, getrouwd met Kristel en vader van twee zonen. Na werkzaam te zijn geweest als hovenier en verzorgende IG is hij nu aangesteld als ambtenaar Sociaal Domein/WMO bij de gemeente Zwartewaterland.

**Het gebeurt zo vaak ...
Als jongere kom je regelmatig in de kerk en krijg je steeds het gevoel dat je moet voldoen aan regels en verwachtingen. 'Dit moet wel en dat mag niet!' Het lijkt allemaal te hoog gegrepen. Het voelt benauwend. Zo'n leven zie je niet voor je, en daarom besluit je de kerk vaarwel te zeggen.**

Dat was ook de ervaring van Robert Egberts. In zijn jeugd in Heerde ontwikkelde hij een verkeerd beeld van de Bijbel en van geloven. 'Ik kreeg het gevoel: je haalt het toch nooit.' Daarom liet hij het geloof na zijn zestiende los en leefde hij zijn leven zonder kerk of geloof. 'Echt van God los.' Maar 'God liet mij niet los.' Via zijn opleiding tot hovenier kwam hij in contact met Gerard, die een hoveniersbedrijf had en een tuin aanlegde bij Herman, voorganger van een evangelische gemeente in Heerde. Gerard raakte met Herman in gesprek en kreeg interesse in het geloof. Hij vroeg Robert mee naar een Bijbelstudieavond, en dat werd een keerpunt.

Tijdens die avonden begonnen de Bijbel en het geloof voor Robert ineens te leven. 'Als ik de Bijbel las, begreép ik het echt.' Voor het eerst ontdekte hij dat het evangelie niet draait om de wet, met regels en verwachtingen, maar om genade in een vader-zoonrelatie. Wat Jezus heeft gedaan staat centraal, niet wat hij zelf moest doen. Dat gaf lucht, ruimte en vreugde.

Op één van de avonden ervoer hij een diepe aanraking: 'Echt een euforische ervaring.' Het was het begin van een hersteld geloofsleven. 'Na een forse terugval ben ik toch weer naar de gemeente gegaan en heb me laten dopen. Aan het eind van mijn getuigenis noemde ik de Bijbeltekst "Als God voor me is, wie is dan tegen mij?". Zo ervaar ik mijn leven nu ook. Ik ben veel vrolijker en veel vrijer. Ik hoef het niet alleen te doen. Dat ervoer ik toen ik solliciteerde als verzorgende bij Viattence. Ik wist gewoon, dat ik dat zou mogen gaan doen. Het klinkt misschien gek, maar ik voel me zwak én sterk tegelijk'.

Kolossenzen 1: 19,20
Want God had besloten Zelf in Jezus te komen wonen. Door Jezus dood aan het kruis heeft God vrede met ons gesloten. Door Jezus heeft Hij de vriendschap hersteld tussen Hemzelf en alles wat leeft op de aarde en in de hemel.

Genade krijgt een gezicht

Als klein kind stoeide ik vroeger soms met mijn opa. Hij was natuurlijk veel sterker dan ik. Wanneer hij mij in een houtgreep had, zei hij: 'Eerst genade zeggen, en dan laat ik je los.' Zodra ik dat deed, kreeg ik mijn vrijheid terug.

De sterkere die de zwakkere tegemoetkomt. Die zijn kracht niet gebruikt om de ander te overmeesteren, maar om vrij te laten. Dat is genade. Een onverdiend cadeau. Bijbels gezien is God de sterkere en behoren wij als mensen tot de zwakkere partij. En toch...dat onverdiende cadeau wordt aan elk mens gegeven. En degene die dat onverdiende cadeau geeft, die het eigenlijk belichaamt, is Jezus. Hij is Gods genade voor mensen. Wanneer je het leven van Jezus bestudeert -bijvoorbeeld in de evangeliën- kom je steeds meer onder de in-

druk van Hem. Je ziet hoe Hij mensen ziet, hoe Hij vergeeft, hoe Hij zich ontfermt over wie behoren tot de zelfkant van de maatschappij. Je ziet hoe Hij dat wat door de zonde en door de macht van het kwaad was ontworpen, weer rechtzet. Dat is genade in beweging.

En weet je wat nu zo mooi is? Jezus leert ons in Johannes 14: 9 'Wie Mij heeft gezien, heeft de Vader gezien.' Met andere woorden: Als je naar Jezus kijkt, kijk je naar God en zo krijgt God dus ook een gezicht. Een gezicht dat vol genade is.

Zijn genade heeft God op het diepst laten zien aan het kruis. Door ons niet gericht zijn op God (en dat is zonde!) was de schepping gebroken geraakt. Gelukkig heeft God ons en de hele schepping toen niet aan het lot overgelaten. In Jezus heeft Hijzelf de breuk herstelt. Door Jezus' offer aan het kruis heeft Hij vrede gemaakt. Vrede tussen God en mensen, en vrede voor heel de schepping.

Wie in de Here Jezus Christus gelooft, mag die genade ontvangen en erin staan. Die mag in vrede leven met God en echte vrijheid ontvangen. Vrijheid om te leven tot eer van Hem en tot zegen voor je naaste.

Wat een genade! Ik hoop dat je het mag ervaren in je leven.

Ds. I. Pauw
 (Vredeskerk)

'Tijdens een lezing in Duitsland stapte een voormalige kampbewaker op haar af'

Wilt u mij ook vergeven?

Tijdens de oorlog was in het huis van **Corrie ten Boom** een geheime kamer om hun Joodse burens te beschermen. Maar een buurman verraadde hen, en de familie ten Boom werd gearresteerd en naar Ravensbrück gestuurd.

In het kamp temidden van honger en dood sprak haar zus Betsie over Gods liefde, die dieper is dan elke dal van lijden. Betsie stierf. Na een administratieve fout werd Corrie vrijgelaten. Na de oorlog reisde ze de wereld rond om te getuigen van vergeving en hoop.

Corrie's hart droeg luttelkens uit Ravensbrück, herinneringen aan Betsies lijden en de wreedheden van het kamp. Jaren later gaf Corrie een lezing in Duitsland, daar stapte een voormalige kampbewaker op haar af. Corrie herkende hem direct als dezelfde man die haar en Betsie had mishandeld. Hij reikte zijn hand uit en zei: 'God heeft mij vergeven. Wilt u mij ook vergeven?'. Corrie voelde woede, dacht aan Betsies gruwelijke dood en dacht dit kan ik echt niet, maar ze bad in haarzelf: 'Heer, help mij...'

En toen voelde ze, zoals ze zelf omschrijft: 'een golf van warmte, genezing en vrijheid.' Tranen stroomden over haar wangen. 'Ik vergeef u, broeder, met heel mijn hart,' zei ze zacht maar vastberaden.

Het leven van Corrie ten Boom werd een getuigenis - dat zelfs het diepste lijden overgeven aan God - een nieuwe weg van herstel en liefde kan openen. En zelfs buurman Jan Vogel, de man die haar familie had verraden, ontving vergeving via haar brief. Corrie ten Boom liet zien dat echte vergeving niet vanzelf komt, maar door Gods kracht en dat vergeving de sleutel is tot vrijheid.

Tekst: Jaap Slager

TIP:
 Lees dit verhaal en andere in de boeken over Corrie ten Boom. Verkrijgbaar bij christelijke boekwinkel De Rivier.

Paasblad leestips

Christelijke boekwinkel **De Rivier**
 Meidoornpassage 14c, Wezep
www.de-rivier.nl

Historische roman, die zich afspeelt aan het hof van Esther.

40-dagen dagboek over het bijbelboek Jesaja.

Bijbelse pelgrimstocht over de betekenis van het kruis.

Kleurrijke gedichten en gedachten.

Dagboek met 100 stukjes voor jonge tieners.

Over troost, bezinning en de betekenis van Jezus' kruisdood.

Hij is nog maar 24 en heeft al heel wat meegemaakt. Jake werd geboren met Cerebrale Parese, heeft epilepsie, raakte verslaafd aan drugs, leefde in leugens, overleefde een hartaanval en leerde uiteindelijk Jezus kennen.

Struikelen, herstel, leven zonder leugens en

zonder masker

- Jake Schneiders

Het is zo'n ijzig koude dag als we over de Wezepse heide lopen. De gure wind snijdt in ons gezicht. 'Het is best spannend en kwetsbaar om mijn verhaal te vertellen. Wandelen helpt me ontspannen en mijn gedachten beter ordenen', legt Jake uit. Terwijl we af en toe struikelen over een verdwaalde boomstronk, blijkt juist dát een mooie metafoor voor het verhaal van Jake. 'Mijn leven voelt nu als hersteld. Natuurlijk, het is niet perfect en ik maak nog steeds fouten. Maar: ik leef nu zoals het bedoeld is: zonder masker, zonder leugens, zonder drugs. Ik struikel af en toe, maar wel in de wetenschap dat er bij God vergeving is.' Zelfs na anderhalf uur wandelen vraagt Jake zich nog af of zijn verhaal wel de moeite waard is. 'Zo bijzonder is het nou ook weer niet.' Maar dat laten we aan jou als lezer over!

Donker

Tijdens het lopen vertelt Jake over een periode die hij zonder aarzelend 'donker' noemt. Vanaf zijn zestiende raakt hij steeds verder verstrikt in drugsgebruik. 'Ik moest altijd de gekste zijn. Als anderen één pil namen, nam ik er vier.' De dopamine geeft een kort gevoel van geluk, maar dat duurt nooit lang. Schuld, schaamte en liegen nemen de overhand. 'Ik loog over mijn gebruik, over waar ik was, over stoppen terwijl ik gewoon doorging. Dat werd normaal. Je weet eigenlijk vrij snel dat het niet goed voor je is, maar binnen zo'n groep leef je in een patroon.'

Op zijn achttiende wordt hij hard geconfronteerd met de gevolgen. Door drugsgebruik in combinatie met een epileptische aanval krijgt Jake een hartaanval. 'Het gebeurde midden in het centrum,

met veel mensen erbij.' Hij wordt met spoed naar het ziekenhuis gebracht. 'Ik voelde toen: als ik zo doorga, lig ik binnen een paar jaar onder de grond.'

Geen keerpunt

Toch is dit niet meteen een definitief keerpunt. Jake stopt met drugs, maar valt ook weer terug. 'Dat maakte het schuldgevoel alleen maar groter.' In die periode verliest hij meerdere dierbaren, waaronder twee jonge vrienden. Jake denkt: zo wil ik niet meer leven.

Rond zijn twintigste laat hij de harddrugs achter zich. Afkicken gaat gepaard met zweten, schaamte en wanhoop. Juist in die tijd ervaart hij iets wat hij later herkent als Gods nabijheid. 'Elke keer als het echt moeilijk was, had ik het gevoel dat ik gedragen werd, ook al kende ik God toen nog niet echt.'

De eerste stappen richting geloof komen via mensen om hem heen. Een buurman nodigt hem uit voor een kampvuuravond. Anderen vragen hem mee naar de kerk. 'De timing was telkens bizar goed. Net als ik me heel schuldig voelde, of neigde om toch de verkeerde kant op te gaan.' Waar hij eerder vooral sarcastisch was over geloof, ontstaat nu echte interesse. 'Ik was altijd al bezig met grote vragen: hoe zit het heelal in elkaar, hoe werkt de mens? Vanuit die interesse ben ik de Bijbel gaan lezen.'

Stap voor stap

Jake doet mee aan Alpha, bezoekt kampvuuravonden en ontdekt dat geloof raakt aan het gewone leven. 'De Bijbel werd een soort handboek. De tien geboden motiveerden me om het goede te doen. Ik heb niet alleen de liefde van Jezus gezien, maar ook van mensen die

van Jezus houden. We zijn gemaakt om elkaar verder te helpen. Dat hoeft niet groots, maar kan dus gewoon door oog te hebben voor elkaar, elkaar aan te spreken op gedrag of iemand aan te moedigen om mee te doen aan de Alpha!' Lachend: 'of door je verhaal te delen in het Paasmagazine.'

Zijn leven verandert stap voor stap. Eerst stopt hij met harddrugs, later ook met softdrugs. 'Het voelde niet als iets wat moest, maar als iets wat niet meer paste. De Heilige Geest heeft mij overtuigd dat ik dingen moest loslaten, maar wel op mijn manier. Ik luisterde bijvoorbeeld veel hardcore muziek, maar dat voelde niet langer goed. Toen ging ik reggae luisteren en daarna ben ik Opwekking meer gaan luisteren en waarderen. Mijn keuzes en gewoontes veranderen mee. Alles werd rustiger.'

Vrijheid

Nu ervaart Jake herstel. 'Niet omdat alles perfect is, maar omdat ik zonder masker leef. Ik kan mijn ouders weer recht in de ogen kijken, ook al moet het vertrouwen soms nog groeien. Ik ervaar een soort vrijheid. Geen schuld en schaamte meer. Ik weet dat God me gemaakt heeft en van me houdt, zoals ik ben.' Dat besef motiveert hem om zijn verhaal te delen. 'Als iemand door mijn verhaal een andere keuze maakt, dan is dat het waard.'

“HET VOELDE NIET ALS IETS WAT MOEST, MAAR ALS IETS WAT NIET MEER PASTE”

In gesprek met Han Wilmink

HET KOMT GOED OVER VERLIES EN HERSTEL

Een hele normale dag eindigde in een enorme tragedie. Han Wilmink was tien jaar oud toen zijn moeder op een gewone zomervond niet meer thuiskwam.

Ze waren samen Hongaarse goulash aan het maken. Han sneed de paprika en zijn moeder zou nog even vlees halen bij de slager. 'Ik voelde dat het niet goed was, er hing iets onheilspellends in de lucht'. Een onrust die hij als kind niet kon duiden. Han ging spelen bij een vriend en met etenstijd liep hij met een omweg naar huis. Hij stelde het thuis komen uit, hielp een groenteboer nog met kratjes sjouwen. Tot hij na zessen toch naar zijn huis liep. De deur stond open en Han zag zijn vader huilend in de deuropening. 'Nu heb ik alleen jou nog', zei zijn vader, woorden die Han zich nog goed herinnert... Zijn moeder was die middag van de flat gesprongen.

Han, later bekend als de 'Kookdominee', groeide niet op met een levend geloof. Zijn moeder was warm en zorgzaam, hield van koken en mensen verwennen met Indonesische nasi, Italiaanse pasta en Hongaarse goulash. Dat juist zij uit het leven stapte, was voor velen onbegrijpelijk. Toch herinnert Han zich naast het verdriet ook de warmte van burens, familie en vrienden. Hun medeleven lag als een deken om vader en zoon heen. Een tante werd een tweede moeder.

Die man heeft het ook zwaar

Een week na de begrafenis gingen Han en zijn vader, zoals al was gepland, op vakantie naar Sauerland. Het regende onafgebroken. In het pension, zo herinnert Han, hing boven hun bed een houten kruisbeeld. Han lag eronder en keek naar Jezus. Eerst vond hij het beangstigend. Maar toen dacht hij: Die man heeft het ook zwaar. Het was alsof Jezus naar Han keek. Het was geen stem uit de hemel, maar daar, onder dat kruis, ontstond een stille verbondenheid. Alsof Han niet alleen was in zijn verdriet. Zijn vader vertelde later over een bijzondere droom. Hij zag zijn vrouw, stralend in het licht. 'Het komt goed, met mij is het ook goed', zei ze. Die woorden droegen Han als kind. Niet als goedkope troost, maar als een belofte die langzaam wortel schoot.

Geloof als relatie

Via het tweede huwelijk van zijn vader en contacten met christenen maakte Han kennis met het geloof. In eerste instantie bleef het op afstand. Hij worstelde met vragen over de betrouwbaarheid van de Bijbel. Gaandeweg ontdekte hij dat de Bijbel geen wetenschappelijk verslag wil zijn, maar

een antwoord zoekt op een diepere vraag: wat is de betekenis van het leven? Bij Youth for Christ leerde hij Jezus persoonlijk kennen. Geen systeem van sluitende antwoorden, geen dekseltje op een potje, maar een vertrouwensrelatie.

Herstel werd voor hem geen abstract begrip, maar een levenslijn. In het scheppingsverhaal ziet hij het al: de aarde is woest en leeg, maar Gods Geest zweeft over het water. Waar Gods Geest aanwezig is, komt beweging. Licht in de duisternis. Het Hebreeuwse woord tof – goed – betekent niet dat alles af is, maar dat het in aanleg goed is. Het kan groeien. Han: 'De Bijbel staat vol met ongelooflijk mooie herstelverhalen' En kijk naar Jezus zelf die zegt: "Kom bij mij, iedereen die vermoeid en belast is. Ik zal je rust geven". Daar begint herstel.'

Vergeving als ondedeel van herstel

Ontroerd vertelt Han hoe hij naar zijn eigen geschiedenis kijkt. Hij en zijn vader hebben zijn moeder haar daad nooit verweten. 'Natuurlijk deed het ongelofelijk pijn. Ik snapte er niets van en voelde me alleen. Maar ik heb het haar nooit verweten. Ze had een kruis te dragen dat groter was dan ze aankon.' Vergeving betekende niet ontkennen wat er gebeurde, maar het in Gods licht plaatsen.

Soep en genade

Opmerkelijk genoeg werd koken een rode draad in zijn leven. Het laatste wat hij met zijn moeder deed, was samen eten bereiden. Jaren later schreef hij een bestseller over Bijbels koken. 'In verbondenheid met mijn eerste moeder, van wie ik het koken leerde, en mijn tweede moeder, die mij de Bijbel liet ontdekken. In de Bijbel ziet hij hetzelfde patroon. 'De profeet

**“NIET EERST ANALYSEREN
WAAROM IETS GEBEURT, MAAR
NAAST IEMAND GAAN STAAN EN
HULP BIEDEN”**

Elia, uitgeput onder de bremstruik, krijgt eerst brood en water voordat God tot hem spreekt. Herstel begint vaak concreet. 'Beter een nabije buurvrouw met een pan soep dan een verre dominee,' zegt hij glimlachend.

Een roeping om naast de ander te staan

Geloof, zegt Han, is geen sluitend antwoord op al onze waaromvragen. Het is een roeping. God vraagt niet eerst: begrijp je Mij? Maar: wil jij naast Mij staan? Zoals in de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan: niet eerst analyseren waarom iets gebeurt, maar naast iemand gaan staan en hulp bieden. In die omkering vond hij zijn bestemming.

Geen oppervlakkig optimisme

'Het komt goed,' is de zin die zijn leven samenvat. Niet als oppervlakkig optimisme, maar als hoop die van de andere kant komt. 'Omdat God jou blijft zien, komt het goed. Ook als jij Hem niet ziet.' Niet omdat je zelf ineens succesvol wordt, maar omdat God een plan met je heeft. 'Als ik er zo over praat' zegt Han, 'krijgt dat geloof in mij ook weer een oppepper. Je moet niet vergeten waar je vandaan komt. In het moment kun je overweldigd worden door angst. Maar dat het God was die de leiding had, dat zie je altijd pas achteraf.'

Han neemt ons mee naar een schilderij van Elia onder de bremstruik, uitgeput en bang, waar hij bidt dat hij mag sterven. Tot een engel hem eten en drinken brengt en kracht om verder te reizen. Dat is genade. Dat is herstel. En soms begint het onder een houten kruis, in een nat Duits pension, waar een jongen van tien ontdekt dat hij niet alleen is.

Wat kan het betekenen om te erkennen dat we het even niet meer kunnen?

Je mag ook verliezen

In dit openhartige en persoonlijke stuk deelt Maarten van Loon, predikant en spreker, zijn ervaring met verlies en kwetsbaarheid.

De afgelopen paar jaar waren niet makkelijk voor mij. Ik heb verlies geleden. Diverse dingen in mijn leven kwamen samen. Als persoon ben ik aardig over de kop gegaan. En dat maakte dat ik niet altijd kon zijn wat een ander van mij verwachtte. Ik heb mensen tekort gedaan. Dat geef in alle eerlijkheid toe en breng ik bij God.

Het lukte gewoon niet

Het gaat niet om opzet. Ook niet om zonde. Het is een kant van het leven die er ook is. Bij mij. Maar misschien ook wel bij jou en herken je dat in je leven. Misschien zit je er wel middenin, zit het leven niet mee, ben je niet helemaal jezelf en lukt er van alles niet. Misschien kun je niet zijn wat een ander van je verwacht. Zijn je armen te kort, even krachteloos. Misschien lijd je op dit moment verlies.

Je mag ook verliezen. Het leven zoals wij het hier en nu kennen maakt dat dit gewoonweg gebeurt. De kunst van het met elkaar samenleven is: dat we het elkaar toestaan. En er zijn voor elkaar.

“MISSCHIEN ZIT JE ER WEL MIDDENIN, ZIT HET LEVEN NIET MEE, BEN JE NIET HELEMAAL JEZELF EN LUKT ER VAN ALLES NIET. MISSCHIEN KUN JE NIET ZIJN WAT EEN ANDER VAN JE VERWACHT.”

Ik mócht ook verliezen. Wat ben ik dankbaar dat mijn familie en vrienden het me toestonden. Ik dank God dat er lieve, wijze en verstandige mensen waren, die voor me zorgden toen het niet ging en op allerlei manieren meeliepen. Mensen die begrip toonden en de mindere kanten verdragen hebben. Dankbaar ben ik voor de bemoedigingen uit de gemeente waar ik predikant was in de vorm van soms alleen maar een blik; een kaartje, miltje, appje. Dat is ook samen gemeente-zijn. Ik mocht ook echt verliezen. Ook van mijn tennisvrienden mocht ik verliezen. In die periode wonnen we veel van onze partijen. Toen het weer beter met me ging, begonnen we wedstrijden te verliezen. Maar ja, je mag ook verliezen.

Ik heb gemerkt: kwetsbaarheid kan iets moois brengen.

Verlies brengt ook winst. Zo zat er óók zegen in die nare periode. Van een moeilijke periode word je niet altijd slechter. Als mens heb ik veel geleerd. Het was moeilijk, ik gun het niemand, maar uitein-

delijk mag ik staan waar ik nu sta. We hebben een andere, heerlijke plek in Wezep gevonden om te wonen en van daaruit te werken. Mentaal mocht ik weer helemaal de oude worden. Ik heb weer volop energie. Op dat punt geen verlies. Voor al die dingen dank ik God. En zie ze als zegen.

“Ik vertel dit in de hoop dat je er wat aan hebt”

Ik vertel dit in de hoop dat je er wat aan hebt. Soms lijd je verlies in het leven. Je mag ook verliezen. Dat is geen schande. Het is maar hoe je ermee omgaat. Je hoeft niet perfect te zijn. Niet alles te kunnen. Niet elke situatie aan te kunnen. Soms kun je het leven gewoon even niet aan. Alles aankunnen, altijd aan de winstkant staan, in control zijn enzovoort: dat is niet wat God van ons vraagt. Wat we dus ook niet van elkaar moeten vragen.

Je leven hoeft geen succesverhaal te zijn. Alsof het dan pas een geslaagd leven zou zijn, je dan pas recht op waardering en bestaansrecht zou hebben. Nee!!!! Soms maken we onszelf en elkaar dat wél wijs. Maar bij God is dat absoluut niet zo. Zo is Hij niet, wil Hij niet zijn. Juist niet.

Van God mag je ook verliezen.

Hij ziet je kwetsbaarheid, je gebrokenheid. Hij weet hoe moeilijk het kan zijn. Want Hij kwam in de Persoon van Jezus zelf op aarde. Hij weet dat dit een plek van verlies is. Jezus kwam zelfs om te verliezen. Hij gaf zijn leven om uit verlies winst geboren te laten worden. De opstanding in een nieuw leven. Een plek waar nooit meer verlies zal zijn. We leven op een plek van verlies. Maar het is ook een plek waar het dwars door verlies heen naar winst mag gaan. In Jezus Christus zegt de Bijbel, mag je je meer dan overwinnaar weten.

Dus laat het maar los en kom maar bij Hem.

Maarten van Loon
www.relivitaal.nl

“KOM NAAR MIJ,
JULLIE DIE
VERMOEID ZIJN
EN ONDER LASTEN
GEBUKT GAAN,
DAN ZAL IK JULLIE
RUST GEVEN.”

Matteüs 11:28

HERSTEL

Openbaring 21:5

*Hij die op de troon zat zei:
'Alles maak Ik nieuw!'*

Onnozel en impulsief

Er zijn steeds weer momenten in mijn leven dat ik moeite heb met mijzelf. Ik ben soms wat onnozel en impulsief. En zeker in de dingen die ik zeg kan dat bijzonder ongemakkelijk uitpakken. Misplaatste grappen zijn eruit voor ik er erg in heb. Door achteloos woorden aan elkaar te rijgen heb ik soms moeilijke momenten ontzettend veel ingewikkelder gemaakt.

Ia, ik ben soms wat onnozel en impulsief. Het is maar klein misschien in de ogen van een ander. Maar het zet me wel stil bij het soms nogal gebrekkige van ons menselijke handelen. Onnozel en impulsief doen we soms domme dingen.

In de 19e eeuw werd de toepassing van asbest in de bouw met open armen welkom geheten. Het was een uitkomst. Een duurzame, sterke en brandveilige oplossing die ook nog eens goedkoop was. Het leek te mooi om waar te zijn. En in 1931 bleek het ook te mooi om waar te zijn. Toch was het nog moeilijk om

het sprookje op te geven. Pas in 1993 kwam er een algeheel verbod op de verkoop en het beroepsmatige gebruik van asbest. Hetzelfde verhaal gaat in meerder of mindere mate op voor PFAS, dat je onder andere vindt in de teflon antiaanbaklaag in pannen. Het leek in eerste instantie erop dat deze productengroep een oplossing bood voor tal van problemen in de industrie. Nu blijkt dat PFAS giftig is en in sommige gevallen hele nare gevolgen kan hebben.

De voorbeelden zijn in eerste instantie niet gekoppeld aan boze opzet. Onnozele impulsieve handelingen hebben grote consequenties. Prachtige producten met zinvolle toepassingen maakten mensen en dieren ziek. Asbest is inmiddels verboden. Er is een tendens om te stoppen met PFAS-producten. Wij mensen kunnen het beter doen. De hoop van het evangelie is, dat zelfs als we onze wereld nooit helemaal schoon krijgen van PFAS, asbest en andere schadelijke stoffen... God meer kan dan wij kunnen vermoeden.

Pasen constateert: Jezus leeft! Zelfs de dood is voor God geen onoverkomelijk probleem. De problemen als gevolg van onze onnozelheid kan God dan ook zeker aan. Het woord van God spelt: Alles maak Ik nieuw! Dat geeft hoop op herstel.

Ds. Cor-Jan van Rhijn
(Morgenster)

'GOD GAF STEEDS WARME MENSEN DIE ME HIELPEN BIJ HET GELOOF TE BLIJVEN'

Een rode draad in zijn leven is God, die hem niet loslaat. 'Als ik terugkijk op mijn leven, zie ik het: daar was God aan het werk, en daar, en daar. Ik had Hem ook de rug toe kunnen keren. Maar dat is niet gebeurd.' En dat is geen vanzelfsprekendheid, want het leven heeft Bernard niet bepaald altijd toegelachen.

“DAN KNIELDE JE MET TIEN MENSEN TEGELIJK”

een eenvoudige kerk. Om de week werd er avondmaal gevierd, de 'dienst van brood en wijn'. Dan knielde je met tien mensen tegelijk en kreeg je brood en wijn, en dan de volgende tien. Het was zo oprecht, klein, eerbiedig, bijzonder en heel fijn. Iemand zei: "Stel je maar voor dat het in de hemel ook zo gaat." Dat was een gouden zin - ik kan het avondmaal niet vieren zonder aan deze zin te denken. In de hemel zal het Jezus Zelf zijn die brood en wijn uitdeelt. Dat beeld heeft me altijd geholpen om voorbij de persoon van de voorganger te kijken.' Bernard ervoer dat, waar hij ook woonde, steeds terecht kwam in precies de goede kerk. 'Wat een zorg van God! Hij zorgde voor fijne, warme mensen die me hielpen om bij het geloof te blijven.'

Mensen die niet in het straatje passen

Die liefdevolle God stelt Bernard in staat om zelf een fijn, warm mens voor zijn omgeving te zijn. 'Ik heb altijd gehoord dat Jezus zegt: Bezoek de gevangenen, voed de hongerigen, kleed de armen. Ik zocht naar manieren om dat te doen, maar dat lukte steeds niet. In mijn huidige kerk, de Vredeskerk, werd me de mogelijkheid om bij de Tweede Mijl* in Amsterdam te gaan helpen, op een presenteerblaadje aangeboden. Toen wist ik: dit moet ik doen.' Behalve bij de Tweede Mijl is Bernard ook vrijwilliger in een gevangenis. 'De gedetineerden zijn blij verrast als ze me zien staan en merken dat ik hun naam onthouden heb. Ik vind het fijn om daar en bij de Tweede Mijl mensen te ontmoeten die niet helemaal in het straatje passen. Ik mag voor hen zorgen, hen vrijmoedig thee en koffie aanbieden.'

Is er een tekst uit de Bijbel die een bijzondere betekenis voor je heeft, Bernard?

'Jazeker. Romeinen 8:28: "We weten dat God alles ten goede zal gebruiken voor de mensen die van Hem houden en die Hij volgens zijn plan geroepen heeft om bij Hem te horen." Deze tekst heeft me erg geholpen om met God te wandelen. Ook als er moeilijke dingen gebeuren, gebruikt God die ten goede.'

*De Tweede Mijl is een opvanghuis in Amsterdam voor dak- en thuislozen. Ze kunnen bij De Tweede Mijl terecht voor eten, drinken, schone kleding, een luisterend oor en gezelligheid.

hem vroegen om mee te gaan naar een studentenkerk. 'Op een moment werd ik gevraagd om te helpen bij het uitdelen van brood en wijn tijdens het avondmaal. Toen ik daarmee bezig was, dacht ik: ben ik nu aan het lachen of huilen? Het was zo bijzonder, zo intens. Dat was het werk van de Heilige Geest. Het staat gegrift in mijn geheugen.'

'Stel je maar voor dat het in de hemel ook zo gaat'

Later speelt de viering van het heilig avondmaal opnieuw een belangrijke rol in Bernards leven met God. 'Ik heb tien jaar in Ierland gewoond en ging er naar

“DOOR HEEL DICHT BIJ DE HERE GOD EN DE LIEFDE VAN JEZUS TE BLIJVEN, WAS ER VOORZICHTIGE RUIMTE OM TE VERGEVEN”

Op zijn zestiende wist Bernard het heel zeker. Hij moest weg uit huis, omdat hij anders gek zou worden. 'Ik kon zelf niet begrijpen waarom. Fysiek kwam ik thuis niets tekort en ik zat niet onder de blauwe plekken. Maar mijn ouders waren beiden zwaar beschadigde mensen. Ze hadden de oorlog meegemaakt als tieners en dingen beleefd die echt aan het fundament van hun leven schudden.' Dat zijn ouders zo getraumatiseerd waren, ontdekte Bernard pas later. Gesprekken met tantes brachten veel verheldering. 'Naar eigen zeggen mochten we als kinderen met alles bij mijn ouders komen en zelf keuzes maken, maar in de praktijk was dat helemaal niet zo. Ik wist nooit precies wat er gaande was. Mijn ouders hadden ook totaal geen sociaal leven. Toen ik behoefte kreeg aan vrienden, mocht het niet - dat was gevaarlijk.'

Nooit meer normaal

Bernard raakte in de knoop met zichzelf en zijn ouders. 'Ik zag weggaan destijds als enige oplossing - dan zou de spanning thuis weg zijn en zou normale omgang met elkaar weer mogelijk zijn. Maar zo pakte het niet uit.' Helaas werd zijn moe-

der psychiatrisch patiënt na zijn vertrek, iets waar zijn zus veel last van heeft gehad. 'Ik heb mijn moeder daarna nooit meer normaal gezien. Ze moest altijd huilen als ze mij zag. Van mijn vader kreeg ik het verwijt dat ik was vertrokken, maar dat kon ik niet meer ongedaan maken. Tussen mijn ouders en mij is het nooit meer goed gekomen.'

Het is even stil. 'Ik weet wat Jezus zegt over vergeving. Het is geen vage opdracht, dus daarmee ben ik aan het werk gegaan. Dat was en is een enorme worsteling. Met veel schroom zeg ik nu: door heel dicht bij de Here God en de liefde van Jezus te blijven en zijn bescherming te zoeken, was er voorzichtige ruimte om te vergeven - ook in het geloof dat de Here nu voor mij wil zorgen en dat ik met mijn pijn bij Hem mag zijn.'

'Ben ik aan het lachen of huilen?'

Zoals gezegd keerde Bernard het geloof, ondanks de pijn, nooit de rug toe. 'Wel heb ik me soms afgevraagd of ik er wel bij hoorde.' Twee elementen waren belangrijk: mensen die hem uitnodigden naar een kerk, en de viering van het heilig avondmaal. Na zijn vertrek uit huis waren er vrienden die

“Ik zorg regelmatig niet goed voor mezelf”

Wilfred van Werven over rentmeesterschap

Bij Van Werven krijgt rentmeesterschap dagelijks handen en voeten. Voor CEO Wilfred van Werven is dat meer dan een bedrijfsvisie. Het raakt aan zijn normen en waarden. Rentmeesterschap gaat voor hem daarom niet alleen over zorg voor de aarde, maar ook over zorg voor mensen en voor jezelf.

We leggen hem drie stellingen voor

1. Rentmeesterschap is meer dan duurzaamheid: het is een roeping.

‘Ja, zo voel ik dat persoonlijk. De aarde is ons toevertrouwd. Niet om haar te bewaken, maar om haar goed - en liefst beter - door te geven aan volgende generaties. Dat is ook de missie van Van Werven. We zijn een bedrijf met dienstbaarheid in de genen. Niet alleen naar onze klanten, maar ook naar de maatschappij. Die houding maakt dat we niet alleen kijken naar economisch gewin, maar ook naar wat rentmeesterschap van ons vraagt. Dat doen we bijvoorbeeld door van afval nieuwe grondstoffen te maken en te investeren in emissievrije machines.’

2. Geloof en duurzaam ondernemen zijn voor mij niet los van elkaar te zien.

‘Het eerlijke antwoord is dat ik niet dagelijks bewust met mijn geloof bezig ben tijdens het ondernemen.’

Wilfred groeit op met een vader die gereformeerd opgroeide en een evangelische moeder. Het gezin kiest voor de hervormde kerk. Wanneer hij als motorcrosser in de topsport terecht komt, raakt het geloof op de achtergrond. In 2013 komt hij opnieuw in aanraking met een groep christenen.

“ER IS VEEL OM DANKBAAR VOOR TE ZIJN”

Geïnspireerd koopt hij een Bijbel en leert God op een nieuwe manier kennen. Het geloof blijkt een steun wanneer Wilfred in 2018 overbelast raakt. Tijdens wandelingen vindt hij rust bij God. Nu bidt hij regelmatig en luistert hij zo af en toe naar christelijke muziek en podcasts. ‘Ik zoek God vooral op als ik hulp nodig heb. Maar ik zou Hem vaker moeten danken; er is veel om dankbaar voor te zijn.’

Maar als familiebedrijf hebben we wel een ethisch kompas ontwikkeld dat raakt aan christelijke normen en waarden. Dat betekent bijvoorbeeld dat economisch gewin niet ten koste mag gaan van de relatie. Natuurlijk is niets menselijks ons vreemd en maak ook ik fouten, maar dit is wel de identiteit die we als bedrijf willen voorleven. Daarom doe ik mijn best om die waarden trouw te blijven.’

3. Rentmeesterschap gaat ook over minder vragen van jezelf.

‘Ik cijfer mijzelf regelmatig weg. Zo zijn we opgevoed: niet lullen maar poetsen. Daarnaast heb ik van nature het mechanisme om altijd een ander te willen helpen. Daardoor zorg ik regelmatig niet goed voor mezelf. Tel daar perfectionisme en een gepassioneerde hart bij op en je begrijpt waarom ik een paar jaar geleden overbelast raakte. Het gaat inmiddels goed met me, maar ik blijf zoeken naar een goede balans tussen werk en privé. Daar werk ik hard aan en dat doe ik ook samen met God.’

Kom je in de week na Pasen naar de

Mozaïek dienst?

JEZUS IS KONING

12 april
2026

Mozaïekdiensten zijn kerkdiensten speciaal aangepast voor mensen met een beperking maar iedereen is natuurlijk welkom!

Mozaïekdiensten worden 2x per jaar georganiseerd en afwisselend gehouden in de Vredeskerk, Morgenster en Noorderlicht in Wezep.

Zondag 12 april. We beginnen om 10 uur. Na afloop is er koffie en thee.
Kerk: De Morgenster, Zuiderzeestraatweg 503 Wezep

Wil je graag naar deze dienst komen, maar heb je geen vervoer?

Laat het ons weten via
mozaïekdienst@outlook.com
We zien je graag!

Hartelijke groet van
Christa, Christiaan, Clarisse,
Finette en Anita

Conflicten laten sporen na. In gezinnen, tussen broers en zussen, in zakelijke samenwerkingen, in het uitgaansleven binnen kerken etc. Soms is het gedoe zichtbaar en luidruchtig, soms sluimert het jarenlang onder de oppervlakte. Toch is één ding zeker: na een conflict moeten mensen verder.

Fred Westerman
MfN-Registermediator

Herstel is geen vanzelfsprekendheid, maar wel iets wat de moeite waard is om te onderzoeken.

Conflicten laten sporen na

Herstel na conflict is geen vanzelfsprekendheid, maar wel iets wat de moeite waard is om te onderzoeken. Weglopen of verstoppen kan, maar het is zelden de beste oplossing. Fred Westerman komt vaak terecht in situaties waar de pijn diep zit. Er is al veel gebeurd en de kloof is groot. Herstel begint niet met het aanwijzen van schuld. Wil iemand herstel en verbinding, of vooral zijn gelijk halen? Dat onderscheid is cruciaal.

Gedoe-cirkel

Westerman noemt het de 'gedoe-cirkel': alles wat zich heeft opgehoopt aan boosheid, verdriet, onbegrip en teleurstelling. Die cirkel kan zo groot worden dat je niet of nauwelijks meer ziet wat ooit goed was. Daarom kijken we niet alleen naar wat er misging, maar ook naar wat ooit mooi was, hoe klein ook. Door aandachtig te luisteren komen diepere lagen naar boven: verdriet, verlangen en angst. Dáár zit vaak de opening die de opmaat kan zijn naar erkenning over en weer. Neutraliteit van de mediator is daarbij essentieel. Een mediator staat niet aan één kant, maar is er voor alle betrokkenen. Ook wanneer emoties hoog oplopen of het verhaal schokkend is, blijft het doel herstel: mensen helpen om (samen) verder te kunnen.

In kerkelijke conflicten is geloof soms een struikelblok. Principes en overtuigingen worden snel ingezet als wapen. Mensen beroepen zich op wat 'God zou willen'. Westerman laat dat bestaan, maar vraagt door: wat ligt er onder die overtuiging? Wat raakt je zo, waar hoop je op? Juist daar kan verbinding ontstaan.

Vergeving blijkt zelden een snelle oplossing

'Een slachtoffer zei eens: 'wat helpt het mij als mijn dader op de stoep staat en zegt: 'wil je me vergeven?'' Westerman herhaalt dat het belangrijk is dat alle deelnemers hun aandeel in het gedoe onder ogen zien en erkennen. Zet slachtoffers niet onder druk, daders 'moeten' laten zien dat zij begrijpen wat hun gedrag heeft aangericht. Vergeving kan tijd kosten. Zeker bij grensoverschrijdend gedrag of misbruik is zorgvuldigheid gewenst: juridische trajecten zijn noodzakelijk. 'Ik ben geen rechter. Het gaat om mensen en herstel, zodat iedereen weer verder kan; partners, broers en zussen, burens, gemeenteleden, kerken en noem maar op...'

Problemen los je niet op door ze te voeden

Herstel is kwetsbaar. Het laten wortelen van oplossingen is een belangrijke (laatste) fase. Soms wordt iemand ineens weer geraakt. 'Als je dit nu zegt, dat maakt me boos.' Westerman noemt dit 'het gedoeding' en dat ding is duivels en wil steeds groter groeien. Als je 'het gedoe' z'n gang laat gaan wordt de kloof steeds groter en tast het steeds meer mooie 'dingen' aan. Problemen los je niet op door ze te voeden. Geloof kan zeker een rol spelen. Niet als oplossing, maar als bron van hoop. God doet veel mooie dingen door hele gewone mensen. De overtuiging dat God vrede wil, geeft troost en richting. Westerman bidt voor elk gesprek samen met zijn vrouw, niet om succes af te dwingen, maar om het toe te vertrouwen aan God. 'Ik zie dagelijks kleine wonderen: een woord, een traan, een glimlach. Daarin zie ik Christus aan het werk. Dat geeft mij hoop, vaak midden in de ellende.'

'WAT HELPT HET MIJ ALS MIJN DADER OP DE STOEP STAAT EN ZEGT: 'WIL JE ME VERGEVEN?''

HERSTEL

Tekst: Jaap Slager

Je bent welkom

in de kerken van Wezep en Hattemerbroek

In deze tijd van grote verscheidenheid aan opvattingen, zoeken kerken elkaar meer en meer op. Zo ontstaan samenwerkingsverbanden. Dat is mooi, vandaar dat we ook dit blad gezamenlijk vanuit alle kerken aanbieden.

Geloven en kerkzijn is iets wat je samen doet

Een kerk bestaat uit allerlei mensen, jong en oud, die ieder hun eigen geloofsweg bewandelen. In de kerk ontmoeten mensen elkaar, er wordt gezongen, gebeden en er zijn overdenkingen uit de Bijbel. Ook worden er veel activiteiten georganiseerd, denk aan Bijbelonderwijs, muziek, bemoediging en uiteraard gezelligheid.

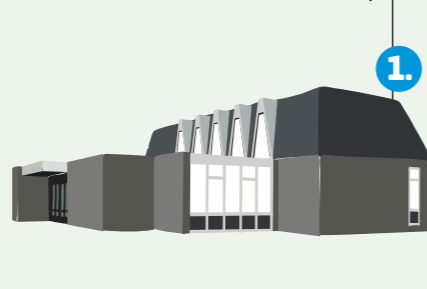
Meer info over de kerken en online kerkdiensten vind je op Kerkpleinwezep.nl

Elke zondag kun je live meekijken met de kerkdiensten van de verschillende kerken. Ook kun je de diensten terugkijken. **Kijk op Kerkpleinwezep.nl en je kun direct naar een online dienst toe.**

Live alle kerkdiensten volgen: **KERKPLEIN WEZEP.NL**

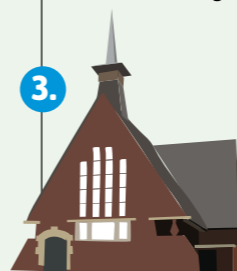
BETHELKERK
Herst. Hervormde gemeente
Dienst: zondag 9.30 / 14.30 uur
Azaleastraat 4, Wezep

DORPSKERK
Hervormde gemeente
Dienst: zondag 9.30 / 14.30 uur
Stationsweg 2, Wezep

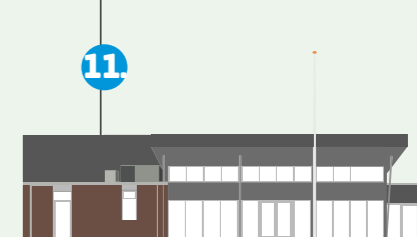
MORGENSTER
Nederlandse Gereformeerde Kerk
Dienst: zondags 9.30 / 16.30 uur
Zuiderzeestraatweg 503, Wezep

VREDESKERK
Hervormde gemeente
Dienst: zondag 9.30 / 19.00 uur
Heidepad 81, Wezep

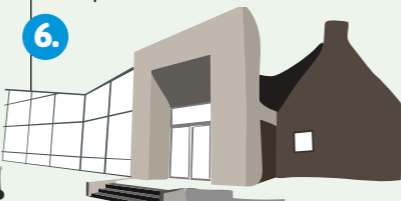
EVANGELISCHE GEMEENTE
Dienst: zondag 10.00
Rondweg 1 in Wezep.

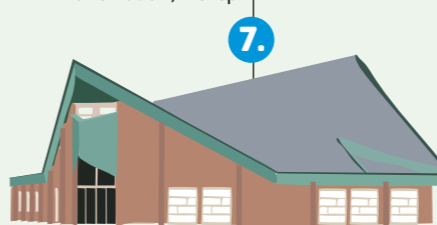
KRUISKERK
Gereformeerde kerk
Dienst: zondag 9.30 uur
Kerkweg 6, Wezep

PAULUSKERK
Hervormde gemeente
Dienst: zondag 9.30
Van Limburg Stirumlaan 18,
Wezep

NOORDERLICHT
Nederlandse Gereformeerde Kerk
Dienst: zondag 9.30 / 16.30 uur
Mariënrade 1, Wezep

HOEKSTEEN
Hervormde gemeente
Dienst: zondag 9.30 uur
Leeuwerikstraat 29, Hatt. broek

DE KLINKER
Leger des Heils
Klimopstraat 1, Wezep

**KATHOLIEKE KERK
O.L. VROUW TEN
HEMELOPNEMING**
Zuiderzeestraatweg 7, Hatt. broek

Ontdek in een serie bijeenkomsten alles over het christelijk geloof. Dat doe je niet alleen. Alpha doe je altijd samen met anderen.

Youth Alpha start in het najaar 2026
Meer weten?
Volg ons op insta @alphayouth_wezep

Volwassen Alpha start in januari 2027
Geef je op voor de Alpha introductie-avond/cursus of stel je vragen aan Annet Schouwstra: alphawezep@gmail.com of bel: 06-49421959

Vlammen met mannen bij Vuurproot

VAN HARTE WELKOM ELKE DERDE VRIJDAG VAN DE MAAND. DEELNAME IS GRATIS.

Kampvuur, tent, koffie, een warme snack en een goed gesprek. Tijdens Vuurproot-avonden komen mannen samen om op een ontspannen manier het Goede Nieuws te bespreken en de verbinding te zoeken met elkaar en met God. Vuurproot biedt een toegankelijke avond met diepgang én gezelligheid. Het doel is om de genade van Jezus zichtbaar te maken en Zijn liefde te delen. Soms is er een spreker, en soms is het gewoon een avond om elkaar te ontmoeten en samen te bidden. Je kerkelijke achtergrond maakt daarbij niet uit.

Meer info: Sarris Barneveld
sbarneveld1@gmail.com / 06-11134978

Een hemels sprankje hoop

Het is dat kleine beetje zon
Als het de hele dag al grijs is

Dat liedje in de supermarkt
Dat jij net nodig had

Het is iemand die hallo zegt
Als 'ie langs je loopt op straat
En jou daarmee heel even
Uit het donker haalt

Ik wens je kleine sprankjes hoop
Elke dag opnieuw

God schuilt in de kleine dingen
Hij is bij je elk moment
Al voordat jij het weet
Weet Hij wat je nodig hebt

Paas
magazine